Ex his igitur, vt arbitror, omnibus patet, quoſcunquo illa periclitantes exceperit, eos facilè impendentibus difficultatib. liberari. Precatio ſalutis eſt occaſio, immortalitatis animorum conciliatrix, Eccleſiæ murus firmiſſimus, propugnaculum inconſſum; terrori dæmonibus, piis nobis ſaluti. Hæc ſanctum vatem genuit Samuelem. nam, cùm ad ſobolem natura matri aduerſaretur; precatio exorta naturæ vitium repente correxit. Talis ex precatione fructus extitit, talem deprecatio vatem procreauit. Itaq; celebris in cœlo Samuel factus eſt, cùm angelorum naturam; imitando, ſupra humanas vires expreſſerit. Oportuit enim, opinor, vt is, tanquam ſpica quædā precationis

Δι᾽ ὧν, οἶμαι, καὶ δῆλον πεποίηκεν ἅπασιν, ὅτι πάντας, ὅσους ἂν λάβῃ κινδυνεύοντας, ῥᾳδίως ἐξαρπάζει τῶν ἐπηρτημένων δεινῶν. προσευχὴ σωτηρίας ἀφορμὴ, ἀθανασίας πρόξενος ψυχῆς, τῆς ἐκκλησίας τεῖχος ἀρραγὲς, φυλακτήριον ἄσειστον, φοβερὸν μὲν τοῖς δαίμοσιν, σωτήριον δὲ τοῖς εὐσεβέσιν ἡμῖν· Αὕτη τὸν ἅγιον προφήτην τὸν Σαμουὴλ ἐγέννησεν· ἐπειδὴ γὰρ φύσις ἠναντιοῦτο τῇ μητρὶ πρὸς γονὰς, ἡ προσευχὴ φανεῖσα ταχέως ἐπανώρθωσεν τὸ τῆς φύσεως ἐλάττωμα. τοιοῦτον ἐφύτευσεν ἡ προσευχὴ προφήτην, διὸ περιβόητος ἐν οὐρανοῖς ὁ Σαμουὴλ ἐγένετο, κρείττων ἢ κατὰ ἄνθρωπον ζηλωτὴς τῶν ἀγγέλων. ἔδει γὰρ οἶμαι, τοιοῦτον φανῆναι τῆς προσευχῆς τὸν ἄσταχυν, νι-

κῶντα